

BRANIEC (8) *sb m*

a *jasne*.

sg D brańcowi (2). ◊ *A* brańca (1). ◊ *I* brańc(e)m (1). ◊ *pl G* brańc(o)w (1). ◊ *A* brańce (2). ◊ *I* brańcy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Jeniec, niewolnik, więzień; captivus Cn (8): Annye dzyewcze orzechowey stroyla Walka myelczarza pana Marczina brancza *LibMal* 1552/172; Rzymiánie [...] łáli bráńce y złoczyńce zá morzá *BielKron* 335v; Ofadzał bráńcy ziemię Polfką Boleław/ ktorzy fiali y oráli po wliách pułtych. *BielKron* 349v, 103v [2 r.]; Więc też y niewolniki cudze/ v Poháńcow Przedáie zdraycá miásto swoich włánych bráńcow. *KlonWor* 26.

Szeregi: »braniec a niewolnik«: iż thy będąc bráńcem á niewolnikiem náłzym/ śmiałeś fie krolem wczynić Rzymłkim. *BielKron* 103v.

»bráńce albo więźnie«: Włtąpiłeś ná wyłokości y poimałeś bráńce álbo więźnie. [*bibl. duxisti captioam captivitate PolAnt Ps 68/19, cepisti captivitate Vulg Ps 67/19*] *SarnUzn* D6v.

Synonimy: *jeniec, niewolnik, pojmaniec, więzień*.

MB